

РЕШЕНИЕ

№ 21966

гр. София, 26.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4206** по описа за **2025** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на “САЛОН“ ЕООД-С. с представляващ И.П. и с проц.представител адв. П. против Решение № 581/13.02.25г на СРС по нахд № 3233/24г, НО, 133ти състав, с което е потвърдено НП № 11/30.01.24г на Директор на ОДБХ-С.-град, с което на дружеството е наложено адм.наказание “ имущ.санкция” в размер на 1000лв на осн. чл. 134 ал.1 от ЗХ , за нарушение по чл.9 ал.1 от Наредба № 14/09.12.21г вр. Приложение II, Глава IX, §4, предл. първо от Регламент /ЕО/852/2004.

В жалбата се сочи, че Решението е проц. и мат.незаконосъобразно, като СРС се е произнесъл при неправилно установена фактическа обстановка, довело и до неправилно приложение на мат.закон. Нарушението не е извършено, респ. такова не е доказано по безспорен начин пред СРС. Моли се за отмяна на Решението и на НП. Оспорва се Решението и в частта за разноските-представени са пред СРС от ответника списък на разноските и доказателства за 500лв адв. хонорар по нахд и затова не е направено възражение пред СРС по размера, но СРС присъдил 1000лв адв. хонорар на ответника/с аргумент, че размерът не е оспорен/. СРС неправилно кредитира показанията само на свидетелите на АНО и съответно- не кредитира показанията на тримата свидетели на жалбоподателя. Доказано е, че в обекта се спазват добрите производствени и хигиенни практики, като няма замърсявания и се чисти редовно. Представени са протоколи за

ДДД-обработката /с препарати против вредители/ от наетата за целта фирма. СРС изобщо не коментира представения такъв протокол от 23.11.23г/видно от който се пръска за вредители не само в обекта, но и около него, доколкото проблемът идва от мазето на старата жилищна кооперация/, като неправилно СРС приема, че последният протокол е от 29.06.23г. За наказаното лице не е ясно в какво се състои нарушението, след като доказано прави ДДД-обработка по чл.3 от Наредба №1/18г, т.е. предприело е подходящите процедури за борба с вредителите.Обектът работи вече 22 години и до момента няма констатирано нарушение. Доказано е, че се почиства основно в края на всеки работен ден- с разрешените препарати. В деня на проверката/първи работен ден след обилен снеговалеж/- рекламната табелата на обекта е била съборена и е пречатвала достъпа до обекта. Приоритет за работещите в обекта е било да решат този проблем и да освободят достъпа до обекта, поради което не е било чистено основно и рано сутринта преди началото на работния ден в понеделник.В съд.заседание адв. П. и представляващият П. поддържат жалбата и отново пледират, че не е ясно в какво се изразява нарушението, след като редовно се прави ДДД-обработка. Претендират се разноси за двете инстанции. Ответникът Директор на ОДБХ-С.-град се представлява в съд.заседание от адв. Б., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли за отхвърлянето ѝ. СРС правилно е ценил и анализирал доказателствата-поотделно и в съвкупност, като кредитираните свид.показания съответстват на писмените доказателства. Не са налице кас.основания за отмяна на Решението на СРС, което е правилно и законосъобразно. Въз основа на правилно установена фактическа обстановка, СРС е извел правилни правни изводи.Прави се възражение за прекомерност на разноските на касатора- само на тези пред кас.инстанция. Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63в от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Решението се обжалва като проц. и мат.незаконосъобразно, като съгл. чл.218 от АПК -К..състав следи за неговата валидност, допустимост и мат.законосъобразност служебно, а проверява за проц.незаконосъобразност и явна несправедливост на наказанието - само ако са посочени в кас.жалба като пороци/в случая се твърди проц.нарушение/.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

От фактическа страна, К..състав установи следното:

1/ АУАН е съставен на 29.11.23г- от актосъставител Р. и свидетели при съставянето на АУАН- И. и К., за нарушение - установено на 27.11.23г. при проверка на място в обект „Работилница за сладкарски изделия и магазин“ /установено е наличие на мъртви хлебарки в производственото помещение; процедурите за борба с вредителите не са ефективни/. При проверката са представени Договор от 12.06.23г за ДДД-услуги и последен Протокол от 29.06.23г за извършени ДДД-услуги в обекта. Нарушението е квалифицирано като такова по чл.9 ал.1 от Наредба №

14/09.12.21г вр. Приложение II, Глава IX, §4 от Регламент /ЕО/852/2004. Посочено е, че констатациите от проверката са отразени в КП № 0056188/27.11.23г. АУАН е подписан от представляващия ЮЛ с особено мнение. В срок е депозирано Възражение срещу АУАН /че в него липсва описание на нарушението и обстоятелствата при които е извършено, като ЮЛ е предприело всички необходими мерки за обезопасяване на обекта от инсектициди и от описанието не е ясно за какво нарушение е съставен АУАН/. Възражението е прието за неоснователно и е издадено обж. НП от 30.01.24г.

2/ В НП се сочи, че при проверката в обекта на 27.11.23г са били актосъставителя Р. и свид. И./свидетел и при съставянето на АУАН/- това е видно от КП № 0056188/27.11.23г. Добавено е в НП/спрямо АУАН/, че: нарушението е такова по предл. първо на §4 от Регламента / „Необходимо е да има подходящи процедури за борба с вредителите“/; съставен е бил при проверката и КП № 0056196/29.11.23г. В НП е посочено, че нарушението се изразява в това, че „ЮЛ извършва дейността си в несъответствие с изискванията на Регламента, като има установено наличие на хлебарки в обекта“.

3/ С жалбата до СРС, ЮЛ представя Протокол за ДДД-обработка от 23.11.23г /проверката в обекта е била на 27.11.23г/.

4/ Видно от КП № 0056196/29.11.23г/съставен непосредствено след АУАН от 29.11.23г/: на 29.11.23г/в деня на съставяне на АУАН и преди постановяване на НП/ - ЮЛ е представило Протокол за извършена извънредна ДДД-обработка на обекта на 28.11.23г/деня след проверката/.

5/ СРС не е разпитал като свидетел - актосъставителката и проверяваща Р., а е разпитал свидетелката при установяването на нарушението и при съставянето на АУАН-И., както и свидетелката при съставянето на АУАН- К.. Свид.И./присъствала при проверката/ твърди пред СРС, че: на място установили хлебарки и в търговското помещение, като живи хлебарки ходели по стените/такава констатация в АУАН и в КП от 27.11.23г няма/; че при проверката не е бил предоставен от ЮЛ- Договор за ДДД-обработка и това е отразено в КП от проверката/ констатациите в АУАН и в КП от проверката са в обратен смисъл/; че в АУАН е отразено, че е представен от ЮЛ протокол за извършена ДДД-обработка след проверката/в АУАН липсва такова отразяване/. Изводът на К..състав е, че показанията на свид.И. са в пълно противоречие с АУАН и КП от проверката, подписани от нея самата. Свид.К. изрично сочи, че не е присъствала при проверката, а само при съставянето на АУАН в ОДБХ- тогава актосъставителят обяснил на представляващия ЮЛ в какво се състои нарушението/че са открити инсекти в обекта, не може да се работи по този начин и трябва по-често да вика фирма, която да извършва ДДС-обработка/.

6/ СРС е разпитал трима свидетели на жалбоподателя- свид. Ж./редовен клиент на обекта, пазарувал в обекта по време на проверката/, свид.В./редовен клиент/ и свид. П./съпруга на представляващия ЮЛ и управител на обекта, присъствала по време на проверката и при връчването на АУАН в ОДБХ/. Свид.Ж. сочи, че проверяващите открили само мъртви хлебарки, при това само в търговското помещение/което не кореспондира на отразеното в АУАН и в КП от проверката/. Свид.В. сочи, че е редовен клиент, като вижда как търговската част на обекта се чисти основно, с препарати, предимно вечер, пред клиентите- в работно време. Свид.П. сочи, че АУАН не е изготвен в присъствието на представляващия ЮЛ, а му е връчен изготвен- от свид. И.; всяка събота вечер и самите служители пръскат обекта с препарати за вредители- освен ДДД-обработката, извършвана от наетата по договор специализирана фирма; ДДД-обработка е направена малко преди проверката на 27.11.23г/на 23.11.23г, за което е представен протокол на проверяващите/; ЕС на самата кооперация също прави периодично ДДД-обработка на цялата сграда/сградата е много стара и проблемът е от мазето/; актосъставителката разяснила при

връчването на АУАН на представляващия ЮЛ/който не е присъствал по време на проверката/- в какво се състои нарушението/че са намерени мъртви хлебарки/.

7/ Пред СРС ответникът представя списък и доказателства за разноски в размер на 500лв за нахд, неоспорен от жалбоподателя.

8/ Въз основа на тези доказателства по нахд, СРС приема, че: показанията на двамата свидетели на АНО следва да се кредитират и от тях се установявало, че е имало хлебарки и в търговското помещение; показанията на свид.Ж. и свид.В. не следва да се кредитират- защото те са клиенти, не са присъствали по време на проверката, нямали са достъп до производствената част/където са открити мъртви хлебарки/, показанията им противоречат на останалите доказателства, свид.В. е съпруга на представляващия ЮЛ, в нейните показания има вътрешни противоречия/че мъртвите хлебарки са на трудно-достъпни места и в деня на проверката персоналът е зает да оправи откъртената от снега табела, която е опасна за хората/. СРС изобщо не е констатирал наличието по нахд и респ. не е коментирал представените 2 протокола за извършена ДДД-обработка на обекта /от 23.11.23г-4 дни преди проверката и от 28.11.23г- ден след проверката/. СРС приема, че нарушението е такова по чл.9 ал.1 от Наредба №14/21г – ЮЛ е длъжно да извършва дейността си в съответствие с Регламента/“необходимо е да има подходящи процедури за борба с вредителите“/, като е извършено на 27.11.23г в обекта. СРС потвърждава НП, като присъжда на ответника разноски в размер на 1000лв/СРС погрешно разчита съдържанието на представената фактура и банково бордеро за плащане по фактурата- тя е за 2 отделни нахд, 1 от които е процесното/.

К..състав намира Решението на СРС за валидно и допустимо, но за проц. и мат.незаконосъобразно, поради следното:

СРС цени и анализира доказателствата непълно и неправилно, в резултат на което установената фактическа обстановка също е неправилна. Допуснатите проц.нарушения от СРС са съществени, защото са довели и до мат.незаконосъобразност на Решението. Част от писмените доказателства изобщо не са ценени/двата протокола за ДДД-обработка от м.11.23г/- те не са ценени и от АНО, свид.показания са неправилно кредитирани, респ. не кредитирани, прави се смесване кой свидетел какво е казал и кой е присъствал при проверката и кой не е. Всъщност свидетелските показания на свид.И./проверяваща/ са в пълно противоречие с подписания от нея АУАН и КП за проверката. При това положение СРС е следвало да изведе извод кое намира за достоверно - официалните документи, подписани от нея, или свидетелските ѝ показания.

Основният въпрос обаче е друг/извън фактическите установявания/, той е правен и се свежда до следното- в какво се изразява нарушението, кога и от кого е извършено, с какво изпълнително деяние, респ. еднакво ли е описано в АУАН и НП, респ. разбрало ли е наказаното лице в извършването на какво нарушение е обвинен. К..състав намира/въз основа на изложеното подробно по-горе като фактически установявания на състава/, че и до момента наказаното лице счита, че нарушението се изразява в наличието на мъртви хлебарки в обекта на 27.11.23г/така му е и обяснявано от актосъставителя при връчването на АУАН/. Но съгл. дадената правна квалификация в АУАН и НП, нарушението се изразява в неизпълнение на задължението на ЮЛ да извършва дейността си в съответствие с Регламента/“необходимо е да има подходящи процедури за борба с вредителите“./.

К..състав няма да се спира подробно и в детайли- кой би могъл да е извършител на такова едно нарушение/ЮЛ или представляващия/, с какво изпълнително деяние е възможно да се извърши това нарушение/с действие, бездействие или с допустителство/, възможно ли е да е извършено само на 1 конкретна дата /или е необходим период от време/ и т.н. За целите на настоящото

произнасяне К..състав само ще посочи, че в АУАН, в НП, при връчването на АУАН/устно от актосъставителката/ и в Решението на СРС- нарушението е описвано по различни начини. Още с Възражението срещу АУАН наказаното лице твърди, че не е ясно в какво нарушение го обвиняват. С АУАН се повдига обвинението и той очертава пределите на защитата на лицето. В случая словесното описание на нарушението в АУАН не кореспондира на дадената в АУАН правна квалификация. Правото на защита на лицето е съществено накърнено- то и до момента не разбира за какво нарушение е наказано.

Касационният състав намира, че Решението е изцяло/вкл. в частта за разноските/- проц. и мат.незаконосъобразно. То следва да се отмени, но делото не следва да се връща за ново разглеждане- доколкото НП също е проц. и мат.незаконосъобразно и също следва да се отмени /К..състав ще се произнесе по същество на спора/, като ново разглеждане на делото от СРС няма да санира пороците на НП.

При този изход на спора, на осн. чл. 143 от АПК на касатора следва да се присъдят претендираните разноски за двете инстанции /претендирани 500лв адв.хonorар за първата инстанция и 800лв адв. honorар за втората инстанция/. Ответникът оспорва като прекомерен само размера от 800лв адв.хonorар за кас.инстанция. М..размер на адв.хonorар за кас.инстанция съгл. чл. 18 ал.2 вр. чл. 7 ал.2 т.2 от Наредба 01/04г е 400лв. К..състав намира, че в случая размерът на хonorара за кас.инстанция не следва да е по-малък от неоспорения размер за първата инстанция /500лв/. Поради което намира възражението на ответника за прекомерност на 800лв за основателно и определя хonorар за кас.инстанция - 500лв. Дължимите разноски на жалбоподателя за двете инстанции са общо 1000лв /2 по 500лв/.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 и чл. 222 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 581/13.02.25г на СРС по нахд № 3233/24г, НО, 133ти състав, по кас.жалба на "САЛОН" ЕООД-С. с представляващ И.П.

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ НП № 11/30.01.24г на Директор на ОДБХ-С.-град.

ОСЪЖДА Областна Дирекция по безопасност на храните-С.-град да заплати на "САЛОН" ЕООД-С. с представляващ И.П. сумата от 1000лв разноски по нахд № 3233/24г на СРС и канхд № 4206/25г на АССГ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: